Najvyšší súd
Slovenskej republiky

4 Sžn 69/2004

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Nám. SNP 12, P.O. Box 155,
810 00 Bratislava
DOŠLO DŇA: 20. MÁJ 2005
ČÍSLO: 1137 Odbor: PKO

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV, s.r.o.,** Bratislava, Brečtanová č. 1, IČO 00618322, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Bratislava, Námestie SNP č. 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/183/2004 zo dňa 24. augusta 2004, rozhodol

takto:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne z 24. augusta 2004 č. RP/183/2004, **potvrdzuje.**

Navrhovateľovi sa ukladá zaplatiť súdny poplatok v sume 2000.- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozsudku odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Rada) podľa § 67 ods. 3, písm. h/ zákona č. 308/200 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov uložila navrhovateľovi pokutu vo výške 250 000.- Sk za opakované porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 3 zákona s odkazom na článok XI. ods. 1 Jednotného systému označovania, a to tým, že dňa 17. 4. 2004 o cca 19.30 – 19. 48 hod. odvysielal v spravodajskom programe Noviny TV JOJ príspevok „ HIV medzi pornohercami“ , v ktorom boli použité obrazové príspevky v rozsahu, ktorý nebol nevyhnutný pre pochopenie informácie vyplývajúcej z predmetného príspevku a ktorý vzhľadom na danú skutočnosť by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie namietajúc, že predmetný príspevok bol odvysielaný ako správa, ktorá sa zakladala na skutočných udalostiach a informovala divákov o výskyte nebezpečnej nákazlivej choroby medzi pornohercami. Mal za to, že zo znenia príspevku je celkom zrejmé, že v prvom rade bola uvedená informácia o výskyte vírusu HIV medzi pornohercami, jeho prvej obeti a ohrození pornohercov týmto vírusom pri ich práci a informácia o možnom negatívnom vplyve vírusu HIV na kalifornský pornopriemysel tvoria len vedľajšiu časť príspevku. Nesúhlasil preto so závermi Rady, podľa ktorých podstatou daného príspevku bolo predovšetkým poukázať na to, ako HIV ohrozuje zisk kalifornského pornopriemyslu a vyvolať efekt senzácie. Taktiež vytýkal Rade, že v jeho neprospech nesprávne interpretovala článok X. ods. 1 Jednotného systému označovania (ďalej len JSO), keď vyvodila záver, že nezabezpečil predmetný príspevok v súlade s podmienkami pre vysielanie univerzálnych programov. V tomto smere poukazoval na znenie článku X. ods. 1 a 2 JSO a na časové dôvody. Namietal preto nesprávne konštatovania Rady uvedené v odôvodnení rozhodnutia, že

1. použil obrazové príspevky v miere nie nevyhnutnej pre objasnenie informácie,
2. podstatou daného príspevku bolo vyvolať senzáciu a
3. uvedenie daného príspevku bolo spôsobilé potencionálne prispieť k vzniku rizika preberania resp. napodobňovania určitého vzoru alebo rizika predčasného prebudenia sexuálneho pudu u maloletých,

pričom pokiaľ ide o bod 3.. hoci predmetný príspevok obsahoval krátke obrazy z filmu, v ktorom postihnutý herec účinkoval, tieto okrem zobrazenia herca poukazujú na okolnosti, za ktorých sa tento infikoval vírusom HIV a za ktorých hrozí riziko nákazy touto chorobou. Mal teda za to, že ani táto ukážka neprekročila rámec a nemožno ju považovať za ohrozenie fyzického, psychického alebo morálneho vývinu maloletých alebo za ohrozenie či narušenie ich duševného zdravia a emocionálneho stavu.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení navrhovala rozhodnutie Rady potvrdiť s poukazom na príslušné právne predpisy a riadne zistený skutkový stav veci. Zotrvala na dôvodoch svojho rozhodnutia nesúhlasiac s tvrdeniami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, majúc za to, že divák by správu pochopil aj bez erotických scén.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2, písm. b/ OSP, resp. § 246 ods. 2, písm. a/ OSP účinného od 1. 10. 2004 a § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov uvedených v odvolaní, prejednal vec na ústnom pojednávaní a to i bez prítomnosti navrhovateľa, ktorý sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania nedostavil a svoju neúčasť ani neospravedlnil (§ 250l ods.2 a § 250g ods. 1 a 2 OSP), doplnil dokazovanie oboznámením zápisnice z rokovania Rady zo dňa 24. 8. 2004 a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľ v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepoprel odvysielanie príspevku „ HIV medzi pornohercami“, ani jeho obsah a znenie. Takto potom podľa obsahu odvolania bolo úlohou súdu posúdiť, či Rada nepochybila, keď v napadnutom rozhodnutí prijala záver o porušení ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. s odkazom na článok XI. ods. l Jednotného systému označovania, podľa ktorých programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav , sa nesmú vysielať v čase od 6.00 h do 22.00 h, pričom pri výrobe vlastných programov, najmä informačných, spravodajských, publicistických alebo dokumentárnych, vysielateľ zabezpečí, aby obrazové príspevky, ktoré tvoria integrálnu súčasť informácie alebo správy, boli zobrazené sprostredkovane a v rozsahu nevyhnutnom pre pochopenie informácie, bez dôrazu na efekt šokovania alebo senzácie.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska námietok navrhovateľa vznesených v odvolaní ako aj z hľadiska formálneho, keď doplneným dokazovaním bolo zistené, že Rada na svojom zasadnutí dňa 24. 8. 2004 bola uznášania schopná a že jej členovia svoje stanovisko vyjadrili riadnym hlasovaním, Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z preukázaného skutkového stavu veci, citovaného zákonného ustanovenia a článku JSO zastáva názor, že námietky navrhovateľa neobstoja. Záver Rady v napadnutom rozhodnutí je vyargumentovaný v súlade so zákonom úvahami, ktoré zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a pre ich kompletnosť a priliehavosť, ako boli uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ne súd i poukazuje. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil najmä so záverom Rady, že opakované odvysielanie erotických scén nebolo nevyhnutné pre objasnenie veci a pochopenie obsahu správy a s ohľadom na čas odvysielania príspevku a to bez príslušného označenia si neosvojil argumentáciu navrhovateľa majúc za to, že príspevok svojím obsahom bol nevhodný nielen pre maloleté deti a bol spôsobilý maloletých prinajmenšom znepokojiť a narušiť ich emocionálny stav.

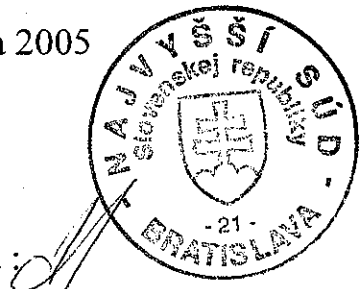
S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie Rady potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1, písm. e/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 2 a § 250k ods. l OSP, v zmysle ktorého možno náhradu trov konania priznať len navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň z časti úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný /§ 246c OSP/.

V Bratislave dňa 31.marca 2005

Anna Ž á k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :